

Kutsal Kitap Kehanetleri Sonradan Eklenmiş Olabilir Mi?

Kutsal Kitap kehanetleri üzerine en sık yöneltilen itirazlardan biri, bunların “post-diction” yani olaylardan sonra yazılmış açıklamalar olduğu iddiasıdır. Kehanetlerin olağanüstü doğruluğu karşısında kimi eleştirmenler, bunların Tanrı’dan esinlenmiş sözler olamayacağını ancak yaşanan olayların ardından metinlere eklenmiş olduğunu ileri sürmektedir. Ancak bu görüş hem tarihsel hem de arkeolojik bulgular karşısında tutunamamaktadır.

Kutsal Kitap’ın kehanetleri yalnızca geleceğe dair tahminler değil, ilahi bir planın insanlık tarihi boyunca ilerleyişini gözler önüne seren işaretlerdir. Bu nedenle, meseleye basit bir “önceden mi yazılmış yoksa sonradan mı eklenmiş?” sorusuyla yaklaşmak meseleyi daraltmak olur. Asıl soru şudur: Bu sözler Tanrı’nın esini olmadan nasıl bu kadar net bir şekilde gerçekleşebilirdi?

Mezmurlar ve Çarmıh

Mezmun 22, Mesih’in çarmıhtaki acılarını asırlar öncesinden tasvir eder: ellerinin ve ayaklarının delinmesi, giysilerinin paylaşılması ve kura çekilerek alınması gibi ayrıntılar, İsa’nın yaşamında birebir gerçekleşmiştir (Yuhanna 19:23-24). Bu metin, M.Ö. 200’lerde yapılan Septuaginta çevirisinde de yer almaktadır. Yani bu ifadelerin İsa’dan sonra eklenmiş olması imkânsızdır.

Yeşaya ve Acı Çeken Kul

Yeşaya 53, Mesih’in görevinin özünü yani insanlığın günahlarını yüklenerek acı çekmesini anlatır. Bu bölüm, Ölü Deniz Parşömenleri arasında yer almaktadır ve bu parşömenler İsa’dan önceki yüzyıllara aittir. Yine Babil sürgünü dönemine tarihlenen Aramice Targumlarda da aynı bölüm görülmektedir. Dolayısıyla bu sözlerin Mesih’in ölümünden sonra metinlere eklenmiş olması iddiası, tarihsel olarak temelsizdir.

Babil’in Çöküşü

Yeremya peygamber, Babil’in tamamen ıssız kalacağını öngörmüştür (Yeremya 50:13). Babil’in kesin yıkımı İ.S. 2. yüzyılda tamamlanmış, modern arkeoloji ise 19. yüzyıldan itibaren bu çölleşmiş toprakları gözler önüne sermiştir. Bugün hâlâ Babil’in kalıntıları kumlarla örtülü halde durmaktadır. Bu kehanet de gerçekleşmesinden asırlar önce kayıt altına alınmıştır.

İsrail’in Dağılışı ve Geri Dönüşü

Musa, İsrail halkının dünyanın dört bir yanına dağılacağını ve uluslar arasında baskı göreceğini önceden bildirmişti (Yasa'nın Tekrarı 28:64-67). Bu durum İ.S. 70'te Yerus alim'in Roma tarafından yıkılmasıyla başladı ve tarih boyunca Yahudilerin g rd     zulumlerde doru a ulaştı. İsa da Yerus alim'in uluslar tarafından    nenece ini ama bir gün bu sürecin sona erece ini söyledi (Luka 21:24). 1948'de İsrail'in yeniden devletleşmesi ve 1967'de Yerus alim'in kontrolünü geri alması, bu sözlerin tarih içinde nasıl meydana geldiğini gözler önüne sermektedir.

Bu  rnekler, Kutsal Kitap kehanetlerinin yalnızca "iyi bir tahmin" olamayacağını gösterir. Kehanetlerin farklı zamanlarda, farklı kişilerce, farklı yerlerde yazılmış olması ve buna rağmen kusursuz bir uyum göstermesi insan eseri bir planlamayla açıklanamaz. Ayrıca Yahudilerin Mesih'i reddetmiş olması, Hristiyanlarla işbirliği yaparak bu metinleri "sonradan de iştirdikleri" iddiasını çürütmektedir.

"Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır." (2. Timoteos 3:16).

Bu nedenle mesele yalnızca akademik bir tartışma değildir. Kehanetler, Tanrı'nın sözünün güvenilirliğini kanıtlamakla kalmaz aynı zamanda bize kurtuluş yolunu da gösterir. İsa'nın dirilişi, tarihsel bir gerçektir. Bütün peygamberlerin söylediklerinin kendisinde nasıl gerçekleştiğini öğrencilerine açıklamıştır (Luka 24:25-27). Bugün elimizde duran Kutsal Kitap, bize aynı  a rıyı yapmaktadır. Sözün doğruluğunu bizzat incelemeli, imanla itaat etmeli ve Tanrı'nın Krallığı'na hazırlanmalıyız.